GREGORIUS MAGNUS. PS. AMPHILOCHIUS ICONIENSIS
1. Hälfte 12. Jh. Seite 156r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

enī ita iustitiā timeat. ut nulla spei cōsolatione cūalescat.
neq; ita cōfidat demiā. ut adhibere uulneribus suis dignā
pēnitentiē negligat medicinā. Si quē pūdet sibi pie
parcere. semp ēiā cogitet districte iudicare. Sub pietate
quippe eī spes peccatoris gaudeat. si subdistrictione illī
pēnitentiis correctio cōtremiscat. Spes igitur pūsumptionis
nrē habeat ēiā morsū timoris. ut ad corrigenda pecca
ta iustitia iudicantis trēat. quē adfiduciā uenię grā
parcentis inuitat. Hinc enī pquendā dr sapientē. Nedi
xeris miserationes dni multę. peccatorū meorū nmemora
bitur. Pietatē nanq; eī ptinus adiustitiā subdit dicens.
Mia enī ēira abillo. Diuina itaq; clemtia maxillā uehe
moth istius pforans ubiq; humano generi ēmisericor
diter ēpotent occurrit. quia nec libero admonitionē
pēcauendi tacuit. nec capto remediū fugiendi subtrax.
Adhoc quippe inscriptura sacra uirū taliū idē dauid
ēpetri peccata s indita. ut cautela minorū sit maiorū
ruina. Adhoc uero utrōq; illic ēpenitentia insinuat
ēuenia. ut spes peuntiū sit recuperatio pditorū. De sta
tu g suo dauid cadente nemo supbiat. de lapsu ēiam
suo dauid surgente nemo desperet. Ecce quā mirabilit
scriptura sacra eōdē uerbo supbos pmit. quo uerbo hu
miles leuat. ynā nanq; rē retulit gestā. ēdiuerso modo
supbos quidē adhumiliatis formidinē. humiles ū ad
spei fiduciā reuocat. O inestimabile noui generis me
dicamtū. qd uno eōdeq; ordine positū. ēpremdo tum
tia exsiccat. ēsubleuando arentia infundit. de maiōr
lapsu nos trūt. si dereparatione roborat. Sic quippe
semp. sic nos diuinę dispensationis mia ēsupbientes
reprimit. ēne addesperationē corruam fulcit. Unde

xxvii.
Ideo talium utrōq; in
dita s peccata in ru
ina maiōr sit cautela
minorum.